

11.73x21.04	5	עמוד 22	ידיעות אחרונות - 24 שעות	06/11/2011	29469498-1
נופי תרבות העונה השוויצרית בישראל - 16710					

האנושית, של אנרגיה אינסופית וחוקים אניגמטיים המושלים בעולם. לפתע משהו עוצר, נעמד כנקודה בסוף משפט, לכרוא סדר סמוי ברצף הזקיפות שלו נדמית כל כך זרה לתנועה, כאילו הורם הקווי הברוה, השועט קדימה, של חיי העולם הזה נקטע, כאילו יש איזו הכרזה או ראשית של התבהרות, שכשאתה מבחין בה אתה יודע שאיחרת ככה כי אין רגע כזה ואין התחלה והכל הוא רק המשך.

לקראת הסוף פושטים הרקדנים את התלבושות ונעים בעירום, מזכירים את צילומי התנועה של הצלם אדוארד מייברידג', מצליחים ליצור אשליה יפה של תנועה קולנועית, חושפים את אותם רבדים בפעילות האנושית שלרוב נותרים סמויים באופן פתאומי וחדש, כאילו לא נגעו מעולם. המחווה והתנוחות מקלפות עוד שכבה אחת עמוק יותר אל השרידים אל העצמות, כאילו אין יותר מדי פנימה.

בוטלו לוכד אותנו בלופ אינסופי של מלכודות יופי. המשחק האינסופי של הקו והכתם מותח קרעים של אור כמו רגע לפני היעלמות שמש פנימית בנוף מופשט. ואיך מתרומם לו הלב כשהכל רוטט מבפנים, ממאן להתמלא, ממאן להתרוקן.

• המופע עלה במסגרת נופי תרבות, העונה השוויצרית בישראל.

מחול

ענת זכריה

גשם של כישרון

במופע "דרכי הגשם" אין ממש התחלה ואין ממש סוף, וגם אין סיבה לחפש אחריהם

אין הרבה עבודות מחול שברגע שיצאת מהן – את כבר רוצה לחזור ולצפות בהן שוב. "דרכי הגשם" של גוילארמו בוטלו ולהקת אליאס היא עבודה כזו בדיוק, לא מתחילה ולא נגמרת.

האסטרטגיה של "דרכי הגשם" פשוטה מאוד: 14 רקדנים חוצים את הבמה בתנועה בלתי פוסקת מצידה השמאלי לצידה הימני כמעט לכל אורך המופע, שנמשך כשעה. הם זוחלים, הולכים, רצים, גופלים, קמים, הכל באנרגטיות נמרצת. בתנוחות של כוח ועוצמה הם חוטבים, הורפים, מניפים ומכים באוויר. נדמה כאילו כוח אבסולוטי, בלתי גדלה וחסר גבולות שולט במתרחש, רוחק בהם לנוע ללא הרף, ואין להם סיכוי של ממש להיאבק בו כי יש לפנייהם ויש אחריהם, והכל הוא רק חלק מהנהר הזה של אבולוציה, של שרשרת ההתפתחות

צילום: איזבל תייסטור

Alias – Yediot Ahronot – 6.11.2011

Rain of Talent / By Anat Zecharia

A very positive review on Alias performance "Sideways Rain" by Guilherme botelho. In the subtitle the critic writes that in this show there is no real beginning and no real end, and there is no reason to look for them.

The critic starts her review by declaring that once the performance ended she wanted to see it again. She describes the choreographic process on stage, portraying it as a river of evolution and human development and of the infinite energy and enigmatic laws that governs the world.

Furthermore, she discusses the last part of the dance, when the dancers move naked on stage, reminding her of Eadweard Muybridge photography of movements, successfully creating a beautiful illusion of cinematic movement, revealing layers of human activity which usually stay hidden, in a new and sudden way, peeling dipper and dipper to the muscles and bones as if there isn't too much inside. At the end she concludes: 'Botelho captivates us in an endless loop of beauty traps'.

Credit is given to Culturescapes Swiss season in Israel.

Visual: A photo of "Sideways Rain" performance.